

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

We leven in een buitengewoon spannende tijd.
Wereldwijd en dan met name in de Oekraïne
neemt de spanning alleen maar toe.

Maar toch wil ik u in deze preek ook zeggen,
dat het misschien goed is om ons te realiseren
dat wij dit hele probleem niet in ons eentje
kunnen oplossen.

We hebben daar elkaar voor nodig.

En wij als gelovigen weten,
dat wij ook God daarbij nodig hebben.

Zonder God zou jij van deze oorlog
bijna moedeloos worden.

Ik zie dat ook bij dierbare mensen om mij heen gebeuren.

Ze raken echt van slag.

En ik voel dat ik ook zelf daarvoor moet oppassen.

En dat is nou precies wat de duivel wil!

Ons ontmoedigen.

En dat brengt mij bij het evangelie van vandaag.

Jezus heeft net een fantastische ervaring gehad met God.

Hij is net gedoopt in de rivier de Jordaan.

Dertig jaar oud.

En daar hoorde Hij die stem van God zijn Vader:

'Jij bent mijn Zoon, de geliefde.'

Ik denk dat dat het mooiste is

dat een mens kan overkomen.

Ervaren dat je een kind van God bent.

Dan word je maximaal gelukkig

als je diep van binnen weet:

'Ik ben een schepsel Gods.

Ik mag God mijn Vader noemen.

Hij zorgt voor mij, wat er ook gebeurt.'

En dat geeft een hele diepe innerlijke rust en vrede.

En dat is nou precies wat de duivel
wil vernietigen.
Die relatie tussen ons en God.
Daar is de duivel jaloers op.
En dat wil de duivel dus vernietigen.

Laten we eens kijken hoe de duivel
dat probeerde te doen
in het leven van Jezus.

De eerste beproeving:
Na veertig dagen zonder eten
is Jezus natuurlijk hongerig.
En nou komt de duivel en zegt,
en nou zeg ik het even in mijn eigen woorden:
'Jij bent toch de Zoon van God.
Nou, dan kun Jij toch alles.
Maak dan van die stenen brood!'

En weet u wat nu het duivelse is?
Jezus zou dat inderdaad ook kunnen.
Maar Jezus wilde niets doen
zonder die intieme relatie met zijn Vader.
En dat is nou precies wat de duivel probeerde
te doorbreken.
Jezus los te trekken van zijn Vader.
Om op eigen houtje te gaan handelen.

Maar Jezus gaat er niet op in.
En zo zegt Jezus:
'Er staat geschreven:
De mens leeft niet van brood alleen.'
Jezus wilde dus niets op eigen houtje gaan doen,
los van zijn Vader.

En zo zegt Jezus dan ook:
Ik wil allereerst het woord
dat uit de mond van God mijn Vader komt.

Dat is voor mij van levensbelang.
Brood voor het hart.
En dan pas brood voor het lichaam.
Oh, dat wij dat ook van Jezus mogen leren.
Hoe belangrijk het is
om allereerst woorden uit Gods mond te mogen horen.
Uit Gods hart.
En dan pas brood voor het lichaam.

De tweede beproeving is echt brutaal.
De duivel zegt tegen Jezus:
'Ik geef U alle macht over alle koninkrijken
die mij geschonken zijn.'
Nou, ik weet niet of u gevoelig bent voor macht.
Maar diep in ons weten we
dat we allemaal toch wel graag de baas
zouden willen spelen.
Wij weten toch zo goed wat goed is en wat kwaad is.
Als wij het voor het zeggen hadden
dan zou de wereld er toch heel anders uit zien.

Nou, dat zeggen heel veel mensen.
En we zien het resultaat.
Altijd is er oorlog en geweld.
En iedereen denkt op zijn eigen manier
dat hij het bij het rechte eind heeft.

Wat is nu de fout die wij maken?
Wij denken dat we zelf 'god' zijn.
Dat wij zelf het beste weten wat goed of kwaad is.
En dat is precies wat de duivel bij ons wil uitlokken.
Alles zelf doen, zonder God.

En de duivel gaat bij deze beproeving
zelfs nog een stapje verder.
'Al die koninkrijken zullen dan van U zijn,
als U in aanbidding voor mij neervalt!
Dat is wat de duivel uiteindelijk wil.

Dat Jezus niet langer God zijn Vader aanbidt,
maar voor de duivel neervalt in aanbidding.
Wat een brutaliteit.

Maar helaas, in de Oekraïne zien we het gebeuren.
Ik denk, hou mij ten goede, ik ben geen politicus,
maar ik denk, dat Poetin op dit moment
neervalt voor de duivel.

Maar God zij dank, Jezus deed dat niet.
En Jezus wil ons de kracht geven
om dat ook niet te doen.
Maar let op, de duivel zal dat ook bij ons proberen.
Natuurlijk niet zo groots als bij Poetin.
Maar in het klein kunnen wij ook
verkeerde keuzes maken.
De baas kunnen spelen is altijd verleidelijk.

En tot slot.
God uitdagen.
Ik zal u eerlijk zeggen:
Ik begrijp niets van oorlog en geweld.
Maar ik zal God niet uitdagen.
Of God verantwoordelijk houden
voor alles wat er in de wereld gebeurt.
Integendeel, ik denk dat God huilt
als Hij ziet wat voor een puinhoop wij ervan maken.
En eens zal God ons uitleggen
waarom Hij niet kon ingrijpen,
maar hoe Hij uiteindelijk als vredevorst
zal terugkeren om aan iedere oorlog
een definitief eind te maken.
'Gij zult de Heer uw God niet op de proef stellen.'
Vertrouw ondanks alles toch op God.
Want na Goede Vrijdag komt Pasen.
God heeft het laatste woord.